

ret, og i de Mænd, som har virket i dens Tjeneste, saavel den første Forligsmand, nuværende Generaldirektør Koefoed, som den anden, Departementschef Adolph Jensen, og hans mangeaarige Stedfortræder K. Riis-Hansen. Forslaget, som det her fremsættes, afviger kun paa et enkelt Punkt fra de hidtil gældende Forligsmandslove. Den nye Bestemmelse findes i § 6 og gaar ud paa, at det forbydes at udstede Attester eller føre Vidner om, hvad der af Parterne tilstaas eller foreslaas under de af Forligsmanden ledede Forhandlinger, medmindre det vedtages af begge Parter og udgør Punkter af Forliget. Denne Bestemmelse er hentet fra tilsvarende Regler, der er indførte i den nye Retsplejelov. Hensigten er selvfølgelig at skabe de bedste Muligheder for Forhandlingerne for Forligsmanden. Saavel Udvalget til Voldgiftslovens Revision som den fungerende Forligsmand har indstillet, at denne Bestemmelse indsættes i Loven, og at ingen anden Ændring gøres.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie og til hurtig Fremme.

**Nørgaard:** Jeg kan paa mine Meningsfællers og egne Vegne anbefale dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, saa meget mere som det efter de Anmærkninger, der ledsager Lovforslaget, forinden Fremsættelsen har været forelagt de paagældende Parter, Arbejdsgiverne og Arbejderne, som har været enige om, at det er meget heldigt, at Forligsmandens Virksomhed fortsættes. Ligesom den højtærede Indenrigsminister finder jeg den nye Bestemmelse i § 6 meget formaalstjenlig, idet den vil kunne bevirke, at Forhandlingerne foregaar i fuld Frihed; det kan faa meget væsentlig Betydning, at Parterne ikke skal være bundne for stærkt ved de Udtalelser, de fremkommer med under de første Forhandlinger, og som undertiden gaar lidt langt.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg, som sagt, anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

**Tvede:** Da Lovforslaget om en Forligsmand i Arbejdsstridigheder var til Forhandling i dette høje Ting i 1913, havde jeg Lejlighed til at udtale mig udførligt om hele denne Institution, der havde vor Tilslutning, og jeg kan i Dag paa mine Meningsfællers Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig Fremme.

**C. C. Andersen:** Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne udtale Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Den tilfredsstillende Maade, hvorpaa Forligsmandsinstitutionen har virket i de Aar, den har bestaaet, maa i øvrigt være den bedste Anbefaling for Lovforslaget. Den nye Bestemmelse i § 6 kan vi slutte os til; denne Bestemmelse er jo i øvrigt ogsaa tiltraadt af de to Hovedorganisationer, og jeg antager, at den vil kunne komme til at øve en heldig Indflydelse paa de Forhandlinger, der skal føres mellem Parterne.

Der er under Forhandlingerne om denne Sag, særlig i det andet høje Ting, fremkommet anerkendende Udtalelser om Forligsmandens Virksomhed i den forløbne Periode og om den Dygtighed, hvormed han har løst sin meget vanskelige og besværlige Opgave. Jeg ønsker at slutte mig til disse anerkendende Udtalelser og at udtale Haabet om, at det maa lykkes Forligsmandsinstitutionen ogsaa i Fremtiden at begrænse og udjævne de Stridigheder, som den økonomiske Ordning, der raader i Samfundet, giver saa rig Lejlighed til.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

**Trier:** Naar en Institution har vist sig efter alle Parter Opfattelse at have løst paa tilfredsstillende Maade den Opgave, der var stillet den, og naar denne Opgave har en saa vidtrækkende Betydning med Hensyn til økonomisk og social Udvikling, som Tilfældet er her, er der al Grund til at holde den fast, og jeg skal derfor anbefale, ogsaa paa mit Partis Vegne, paa det bedste, at Lovforslaget vedtages, saaledes som det foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Forandring i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 203).

Lovforslaget sattes til Forhandling.